

د روميانو په نوم د پولوس رسول خط

پېژندگلو

پولوس رسول دا خط د روميانو جماعت ته وليکلو چې يهوديان او غېر يهوديان ايمانداران په زيری کښې متحد کړی. د غېريهوديانو د زړونو د پاسه شريعت درج دے نو هغوی سره خو بله بهانه نشته، او يهوديانو سره شريعت شته خو عمل پرې نه کوی. د دې کتاب اصلی مقصد دا دے چې ټول انسانان گناهگاران دی او د گناه نه ورته د خلاصون ضرورت دے، او که څه هم چې شريعت بنه او پاک دے خو صرف حضرت عيسی گناه اخوا کولے شی او په گناه زورور دے. د حضرت عيسی په سولی د مرگ فديه صرف د خدای پاک د خلاصون د منصوبې مرکزی کردار ادا کولے شی، او صرف د هغه قربانی مونږ د خدای پاک سره د صحيح تعلق لولو جوگه جوړولے شی. په دې کتاب کښې پولوس رسول په دې خبره رڼا اچوی چې د خدای پاک د فضل په وجه دې ايمانداران په اخلاقی لحاظ سره پاک وی، خپلو گاونډيانو سره دې مينه کوی، د يو بنه شهري په حيث دې ژوند کوی، او نورو ايماندارانو ته دې د جماعت په شراکت او عبادت کولو کښې پوره هرکلے وائی. د حفظ کولو دپاره ۱۰:۹ آيت ”که ستا په خوله دا اقرار وی چې عيسی مالک دے او په زړه کښې دې دا ايمان وی چې خدای پاک هغه د مرو نه راژوندی کړے دے نو ته به خلاصون بيا مومي.“

دُعا او سلام

۱) د پولوس د طرف نه، چې د عیسیٰ مسیح خادم او بللے شوے رسول دے څوک چې د خدای پاک د زیری د خورولو دپاره مقرر کړے شوے دے. ۲) د دې زېری وعده خدای پاک د مخکېني نه په مقدسو صحیفو کېني د خپلو نبیانو په وسیله کړې ده. ۳) دا زیرے د هغه د زوی په حقله دے، څوک چې په انسانی طور د داؤد په نسل کېني پیدا شو، ۴) خو د روح القدس په قدرت سره هغه د مرو نه بیا راژوندے شو، په دې وجه هغه د خدای پاک زوی وبللے شو، یعنی زمونږ مالک عیسیٰ مسیح. ۵) د هغه په وسیله مونږ ته دا فضل او رسالت بڅېبلے شوے دے چې د هغه د نوم دپاره ټولو غېرو قومونو ته بلنه ورکړو چې د ایمان په وسیله تابعداری وکړو. ۶) او تاسو هم په هغه رابللے شوو خلقو کېني شامل یئ چې د عیسیٰ مسیح سره تړون ولرئ. ۷) زه د روم هغه ټولو اوسېدونکو ته سلام وایم چې د خدای پاک محبوبان دی او چې د ایماندار کېدو دپاره رابللے شوی دی. زمونږ خدای پلار او مالک عیسیٰ مسیح دې تاسو لا فضل او سلامتی درکړی.

د شکر گزاری دُعا

۸) د ټولو نه اول زه د عیسیٰ مسیح په نوم ستاسو دپاره د خپل خدای پاک شکر ادا کوم ځکه چې په ټوله دُنیا کېني ستاسو د ایمان خبرې کیري. ۹) هغه خدای پاک د چا چې زه د خپل زړه نه خدمت کوم او د هغه د زوی زیرے خوروم، هغه خدای پاک زما گواه دے چې زه تاسو مسلسل په خپلو دُعاگانو کېني یادوم. ۱۰) او همپشه دا سوال کوم چې د خدای پاک په مرضی دې آخر هم زه د دې جوگه شم چې تاسو ووينم. ۱۱) زه ستاسو د لیدو خواهشمند یم او دا غواړم چې تاسو ته څه روحانی نعمت درکړم چې تاسو پرې قوی او مضبوط شئ، ۱۲) هغه دا چې په خپلو کېني به یو بل ته په ایمان کېني یاد وکړو. ۱۳) اے زما وروڼو او

خوبندو، زه غواړم چې تاسو په دې پوهه شئ چې ما ډېر ځله تاسو ته د راتلو کوشش کړې ده خو تر اوسه پورې د دې نه منع کړې شوي يم. او زه په دې طمع ناست يم چې په تاسو کېنې کار وکړم او تاسو د ايمان ملگري جوړ کړم، لکه څنگه چې مې په نورو غېرو يهوديانو کېنې جوړ کړې دي. (١٤) زه د مهذب او د غېر مهذب خلقو، د عالمانو او د عاميانو، د ټولو احسان مند يم. (١٥) ځکه زه دا غواړم چې تاسو ته چې په روم کېنې يئ، زيرې درورسوم.

د زيری قدرت

(١٦) زه د مسيح د زيری نه نه شرمېرم، ځکه چې د هر چا دپاره چې ايماندار وي دا د خلاصون دپاره د خدای پاک قدرت ده، اول د يهوديانو دپاره، بيا د غېريهوديانو دپاره. (١٧) ځکه چې هم د دې نه د خدای پاک هغه صداقت څرگنديږي چې د ايمان نه شروع کيږي او په ايمان تر سره کيږي، لکه چې صحيفې وائي، ”څوک چې صادق وي هغه به په ايمان پائي.“

د بني آدمو گناه

(١٨) خو د خدای پاک غضب د آسمان نه په هغه ټولو بې دينه او بدکارو خلقو نازلېږي، څوک چې حقيقت په خپل منافقت سره پټوي. (١٩) او هغوی د خدای پاک په حقله د حقيقت نه خبر دي، ځکه چې خدای پاک په خپله هغه هغوی ته بڼکاره کړې ده. (٢٠) د کله نه چې خدای پاک دا دنيا پيدا کړې ده د هغه پټ صفتونه لکه د هغه دائمي او الاهي قوت په هغه ټولو څيزونو کېنې بڼکاری کوم چې هغه پيدا کړې دي. نو ځکه د چا سره هم د خدای پاک د نه پېژندلو په حقله هيڅ عذر نشته. (٢١) اگر که هغوی خدای پاک پېژندلو، خو بيا هم د خدای پاک د احترام کولو نه بې انکار کولو او ناشکره وو، بلکې د هغوی ټول خيالات باطل شول او د هغوی بې احساسه زړونه په تياره کېنې وو. (٢٢) هغوی د هوبنيارتيا

دعوى كوله خو هغوى بي عقله ؤو. (۲۳) او هغوى د ابدى او لوى خدائى پاك په خائى د فانى انسان، د مارغانو، د خناورو او مارانو په شكل خيزونو عبادت وكړو. (۲۴) هم په دې وجه خدائى پاك هغوى د خپل نفس ناپاكه خواهشاتو ته پرېښودل، او آخر دا چې هغوى په خپلو كښني خانونه يو تر بله وشرمول، (۲۵) ځكه چې هغوى د خدائى پاك حقيقت په دروغو بدل كړو او د مخلوق عبادت او خدمت يې د هغه خالق په خائى وكړو، څوك چې تل تر تله د حمد لائق دى، آمين. (۲۶) نو ځكه خدائى پاك هغوى بي شرمه شهوتونو ته پرېښودل. د هغوى بنځو د فطرى جنسى عمل په خائى غېر فطرى جنسى عمل خپل كړو. (۲۷) او د هغوى سړو هم دغه شان د بنځو سره د فطرى جنسى عمل په خائى د يو بل سره بدكارى راواخسته او سړو د سړو سره شرمناك كارونه وكړل، او انجام يې دا چې په خپله يې د دې گمراهۍ بدله او سزا وموندله (۲۸) او څنگه چې هغوى د خدائى پاك پېژندل خوښ نه كړل نو خدائى پاك هم هغوى خپلو باطلو خيالاتو ته پرېښودل چې په هم دې بدعملۍ آخته وى. (۲۹) هغوى د هر قسم بې انصافۍ، بدۍ، لالچ او بدو خواهشاتو نه پك شول. او هغوى د حسد، قتل، جگړې، تگي او بغض نه پك دى. پشى شا خبرې كوونكى (۳۰) غېټ كوونكى، د خدائى پاك نه نفرت كوونكى، بد سره، مغروره او لافې كوونكى دى. دوى وړانې جوړوى او د مور پلار نافرمانه دى. (۳۱) دوى كم عقل، بې ايمان، بې رحمه، ظلم كوونكى دى. (۳۲) د خدائى پاك په دې فرمان هغوى بنه خبر دى چې هغه څوك چې داسې عمل كوى، هغوى د مرگ لائق دى خو بيا هم هغوى داسې كوى. هغوى نه صرف دا كوى بلكې داسې كوونكو ته شاباسې هم وركوى.

د خدائى پاك رښتيني عدالت

۲ (۱) اې دوستانو، تاسو چې بل څوك مجرموئ، تاسو هر څوك چې يئ، تاسو سره هيڅ عُذر نشته. كله چې تاسو بل څوك مجرموئ نو په دې سره تاسو

خپل ځان مجرموئ ځکه چې هم هغه کارونه تاسو په خپله کوئ. (۲) اوس مونږ ته پته ده څوک چې داسې کارونه کوی نو ځدائ پاک په انصاف سره د هغوی عدالت کوی. (۳) نو کله چې تاسو نور په داسې کارونو مجرموئ، او بیا تاسو په خپله هم هغه کارونه کوئ نو ولې تاسو دا سوچ کوئ چې گنې تاسو به د ځدائ پاک د عدالت نه بچ شی څه؟ (۴) او یا دا چې ته د هغه د لوئې مهربانۍ، د زغم، او د صبر پیمانې سپکه گنې څه؟ ولې تاسو په دې نه پوهېږئ چې د ځدائ پاک د مهربانۍ وجه دا ده چې تاسو توبه وباسئ؟ (۵) بلکې تاسو د خپل سخت او ناتوبه گاره زړونو په وسیله د خپل ځان دپاره د ځدائ پاک د قهر د ورځې غضب زیاتوئ کله چې به د ځدائ رښتونې عدالت شروع شی. (۶) هغه به هر چا ته د هغوی د کارونو په مطابق اجر ورکړی. (۷) څوک چې په صبر سره ښه کوی او د جلال او د عزت او د نه ختمېدونکي ژوند لټون کوی، هغوی ته به ځدائ پاک د تل ژوندون ورکړی. (۸) خو هغوی څوک چې خود غرضه دی او د حق نه منکر دی او غلط کارونه کوی، په هغوی به قهر او غضب نازل شی. (۹) د هغوی ټولو دپاره به مصیبت او تکلیفونه وی څوک چې بدکاره وی، اول د یهودی او بیا د غیر یهودی دپاره. (۱۰) خو د ټولو نېکی کوونکو دپاره جلال او عزت او سلامتی ده، اول د یهودی او بیا د غیر یهودی دپاره. (۱۱) ځکه چې ځدائ پاک د چا طرفدارې هم نه کوی. (۱۲) هغوی ټولو چا چې د موسی د شریعت نه بغېر گناه کړې وی، نو هغوی به د شریعت نه بغېر هلاک شی، او هغوی ټولو چا چې د شریعت د لاندې گناه کړې وی، هغوی به د شریعت د لاندې سزا مومی. (۱۳) ځکه چې نه صرف د شریعت په اورېدو بلکې په هغې د عمل کولو په وسیله سرې د ځدائ پاک په نظر کښې صادق کیږی. (۱۴) هغه غیریهودیان چې د شریعت نه ناخبره وی او په قدرتی توگه هغه څه کوی څه چې په شریعت کښې وی، که څه هم چې د هغوی سره شریعت نشته، خو د هغوی عمل ورته شریعت دې. (۱۵) نو هغوی دا ښکاره کوی څه چې په شریعت کښې دی هغه د هغوی په زړونو لیکلی دی. د هغوی ضمیر د هغې گواهی ورکوی او د هغوی خیالونه به

هغوی ملامتوی او یا به د هغوی دفاع کوی. (۱۶) دا هغه زیری دے چې زه یې تاسو ته اوروم، هغه ورځ راتلونکی ده چې خدای پاک به د عیسی مسیح په وسیله د خلقو د پتو خیالونو عدالت وکړی.

یهودیان او شریعت

(۱۷) خو که تاسو ځان ته یهودیان وایئ او په شریعت ټینګ ولاړ یئ او خدای پاک سره په خپل تعلق فخر کوئ، (۱۸) او تاسو ته د هغه رضا معلومه ده او د بنو او بدو نه خبر یئ، دا ځکه چې تاسو ته په شریعت کبني دا تعلیم درکړی شوی دے، (۱۹) او ستاسو په دې یقین دے چې تاسو د ړندو لارښودونکی یئ او د هغوی دپاره رڼا یئ څوک چې په تیاره کبني دی، (۲۰) او تاسو د کم عقلو معلم او د ماشومانو اُستازان یئ، ځکه چې په شریعت کبني تاسو د علم او د حقیقت مالکان یئ، (۲۱) نو بیا تاسو چې نورو ته تعلیم ورکوئ، نو بیا ولې تاسو په خپله تعلیم نه زده کوئ؟ تاسو خو دا تعلیم ورکوئ چې غلامه کوئ، نو بیا ولې تاسو په خپله غلامه کوئ؟ (۲۲) تاسو وایئ چې زنا مه کوئ، نو بیا ولې تاسو په خپله زنا کوئ؟ تاسو چې بُتان پلیت گڼئ، نو بیا ولې تاسو بُتخاني لوټ کوئ؟ (۲۳) سره د دې چې تاسو په شریعت فخر کوئ نو بیا ولې تاسو د شریعت په ماتولو د خدای پاک سپکاوی کوئ؟ (۲۴) ځکه څنگه چې په صحیفو کبني لیکلې شوی دی چې، ”هم ستاسو په وجه به غږیهودیانو کبني د خدای پاک د نوم سپکاوی وشي.“ (۲۵) سنت کېدل فائده مند دی خو چې تاسو په شریعت عمل کوئ، خو که تاسو چرې په شریعت عمل نه کوئ نو ستاسو سنت داسې دے لکه بې سنته. (۲۶) نو که یو ناسنته په شریعت عمل کوی نو ولې هغه ناسنته به سنت شوی ونه گڼلې شي څه؟ (۲۷) هغه به ناسنته وی خو په شریعت د عمل کولو په وجه به تاسو د هغه په مقابل کبني مجرم کړی شئ ځکه چې تاسو سره لیکلې شوی شریعت موجود دے او سنت شوی یئ خو د دې باوجود هم شریعت ماتوی. (۲۸) یو انسان په ظاهري نښو رښتونې یهودی کېدے نه شي او نه صحیح سنت کېدل په

جسم کبني بشکاره نبي ته وائي. (٢٩) خو صحيح يهودي هغه دے چي څوک په باطن کبني وي او ربتونے سنت د زړه سنت کبدل دی، دا روحاني خبره ده او د ليکلے شوي شريعت سره يې څه تعلق نشته. او د داسي کس صفت د مخلوق نه نه، بلکي د خدائ پاک د خوا نه کيږي.

٣ (١) نو بيا يهودي په غير يهودي باندې څه غوره والے لري؟ او يا د سنت کبدلو فائده څه ده؟ (٢) په هر لحاظ سره ډېره فائدي لري. د ټولو نه اوله دا چي د خدائ پاک کلام يهوديانو ته حواله شو. (٣) دا ربتيا خبره چي په دوي کبني ځيني بي وفا وُو، خو ولي د دوي بي وفائي به د خدائ پاک وفاداري ختمه کړي؟ (٤) نه، هيڅکله نه. که چرې هر بني آدم دروغزن وي خو خدائ پاک به همپشه ربتونے وي، لکه چي په صحيفو کبني ليکلي دي چي، ”ته دې په خپلو خبرو کبني ربتونے وگرځي او په خپل عدالت کبني دې کامياب شي.“ (٥) خو که چرې ځيني خلق داسي وائي چي زمونږ بدکاري د خدائ پاک د انصاف د بشکاره کولو سبب کېدے شي، نو بيا مونږ په دې کبني څه وئيلے شو؟ ولي دا د خدائ پاک بي انصافي ده چي خدائ پاک په مونږ غضب نازلوي؟ زه دا د يو انسان په توگه وایم. (٦) نه، هيڅکله نه. که چرې خدائ پاک انصاف کوونکے نه وي، نو بيا به هغه د دنيا عدالت څنگه وکړي؟ (٧) خو که چرې زما د دروغو په وجه د خدائ پاک حقيقت او د هغه لوي بشکاره کيږي نو ولي بيا زه اوس هم د گناه گار په توگه مجرم گنلے شم؟ (٨) لکه څنگه چي ځيني خلق په مونږ دا الزام لگوي چي مونږ خلقو ته داسي وايو چي، راځي چي مونږ بد وکړو چي نېکي ترې پېدا شي، نو کوم خلق چي په مونږ داسي الزام لگوي هغوي د سزا لائق دي.

څوک هم صادق نه دے

(٩) نو مونږ بيا څه وئيلے شو؟ ولي مونږ د نورو نه بنه يو څه؟ نه، بلکل نه. ځکه چي مونږ د مخکبني نه دا الزام لگولے دے چي يهوديان او غيريهوديان دواړه يو

شان د گناه په قبضه کښې دی. (۱۰) لکه چې صحیفې وائی چې، ”څوک هم صادق نه دے، بلکل یو کس هم نشته. (۱۱) داسې څوک هم نشته چې هوبنیار وی، داسې هیڅوک نشته چې د خدای پاک لټون کوی. (۱۲) ټول اوږدلی دی، او ټول بې کاره شوی دی. یو هم نیک کار نه کوی، یو کس هم نشته. (۱۳) د هغوی مری د پرانستی قبرونو په شان دی، هغوی د خپلو ژبو سره دوکې ورکوی، د هغوی د شونډو لاندې د مارانو زهر پراته دی. (۱۴) د هغوی خولې د لعنتونو نه او د ترخو خبرو نه پکې دی. (۱۵) د هغوی پښې د وینې د توپولو دپاره په منډه دی. (۱۶) تباهی او بربادی د هغوی په لارو کښې دی. (۱۷) هغوی د سلامتی د لارې نه نا آشنا دی. (۱۸) هغوی بلکل د خدای پاک نه یره نه کوی.“ (۱۹) اوس مونږ په دې پوهیږو چې شریعت د هغه خلقو دپاره دے چا ته چې هغه ورکړے شوے دے، د شریعت مقصد صرف دا دے چې څوک بهانه نه شی کولے. شریعت مونږ ته دا راپه گوته کوی چې ټوله دنیا به د خدای پاک په حضور کښې حساب کتاب ورکوی. (۲۰) ځکه چې یو بنی آدم به هم په شریعت د عمل کولو په وجه د خدای پاک په وړاندې صادق نه وی ځکه چې د شریعت په وسیله گناه پېژندلے کیری.

د ایمان په وسیله صداقت

(۲۱) خو اوس د شریعت نه بغیر د خدای پاک صداقت څرگند کړے شوے دے او شریعت او نبیان دواړه د دې تصدیق کوی. (۲۲) لار دا ده چې عیسی مسیح باندې ایمان راوړلو سره خدای پاک مونږ صادقان جوړوی، دا لار د ټولو دپاره ده، په هیچا کښې هم فرق نشته. (۲۳) ځکه چې ټولو گناه کړې ده او د خدای پاک د لویئ نه محروم دی. (۲۴) خو هغوی د خدای پاک په فضل سره مفت صادق شول د هغه خلاصون په وسیله چې په عیسی مسیح کښې دے. (۲۵) ځکه چې خدای پاک مسیح د دې دپاره مقرر کړے وو چې د هغه د قربانی په کفارو او په هغه د ایمان په وسیله گناهونه وینځی. او هغه دا کار د دې دپاره وکړو چې خپل

صداقت بنڪاره ڪري. ڇڪه ڇي خُڏائِ پاڪ صابر دے او په تپرو شوو گناھونو
 يي ڇٽه غم غرض ونه ڪرو، (۲۶) د دې دپاره ڇي په دې زمانه ڪبني دا خبره ثابتہ
 او بنڪاره ڪري ڇي هغه په خپله صادق دے او هر هغه سرے صادق حسابوي
 ڇي په عيسیٰ مسيح يي ايمان وي. (۲۷) نو بيا مونڙ په دې فخر وڪرو ڇي د خُڏائِ
 پاڪ په نزد گني مونڙ بسنه ڪار ڪري دے؟ نه، مونڙ په دې فخر نه شو ڪولے ڇڪه
 ڇي زمونڙ صداقت د شريعت په بنياد نه بلڪي د ايمان په وسيله دے. (۲۸) ڇڪه
 مونڙ دا وايو ڇي خُڏائِ پاڪ بني آدم د ايمان په وسيله صادق ڪوي، نه ڇي د
 شريعت په ڪارونو. (۲۹) ولي خُڏائِ پاڪ يواڻي د يهوديانو خُڏائِ پاڪ دے؟ ولي
 هغه د غبريهوديانو خُڏائِ پاڪ نه دے ڇٽه؟ بي شڪه هغه د غبريهوديانو خُڏائِ پاڪ
 هم دے. (۳۰) ڇڪه ڇي خُڏائِ پاڪ يو دے او هغه به سنت شوي د ايمان په
 وسيله او ناسته هم د ايمان په وسيله صادق ڪري. (۳۱) نو بيا ولي مونڙ د ايمان
 په وسيله شريعت شا ته غورزوو؟ هيڻڪله نه، بلڪي مونڙ خو شريعت نور هم
 مضبوطو.

د حضرت ابراهيم مثال

۴ (۱) نو بيا مونڙ د ابراهيم په حقله ڇي په جسماني طور زمونڙ نيڪه وو ڇٽه
 وئيلے شو ڇي د صادق ڪېدلو دپاره هغه ڪومه تجريه حاصله ڪره؟ (۲) ڇڪه ڪه
 ڇري ابراهيم په خپلو نېڪو اعمالو ڪبني صادق وو نو بيا يي فخر په ڇائ دے،
 خو د خُڏائِ پاڪ په وړاندې نه. (۳) ڇڪه ڇي صحيفي وائي ڇي، ”ابراهيم په
 خُڏائِ پاڪ ايمان راوڙو او هغه ايمان د هغه په صداقت حساب شو.“ (۴) نو
 اوس ڪه يو سرے ڇٽه ڪار وڪري نو د هغه مزدوري ورته په اجر ڪبني نه
 حسابيري، دا خو د هغه حق دے. (۵) خو ڪه ڇوڪر بغير د عمل نه په هغه ايمان
 ولري ڇوڪر ڇي بي دينه صادقوي نو دغه ايمان هغه ته په صداقت حساب دے.
 (۶) هم دغه شان داؤد د هغه سرے د خوشحالي زڪر ڪوي ڇوڪر ڇي خُڏائِ پاڪ

بي د عمل نه صادق ڪري ڏي، ﴿٧﴾ ”بختور دي هغوي د چا نافرمانی چي معاف شوه، او د چا په گناهونو چي پرده و اچولے شوه. ﴿٨﴾ بختور هغه کس ڏي د چا بد چي مالک خدائ حساب نه ڪري.“ ﴿٩﴾ ولي دا خوشحالی تش د سنت شوو دپاره ده، يا دا د ناستو دپاره هم ده؟ مونږ وايو چي، ”د ابراهيم ايمان په صداقت حساب شو.“ ﴿١٠﴾ نو هغه ته دا څنگه حساب ڪري شو؟ ولي هغه په هغه وخت کبني سنت وو ڪه نه؟ نه، هغه ناسته وو. ﴿١١﴾ هغه ته د سنت نينه د صداقت د مهر په طور ملاو شوه کومه چي هغه د ايمان په وسيله حاصله ڪره ڇکه چي هغه لا ناسته وو. د دي مطلب دا وو چي هغه د هغوي ٽولو هم نيڪه شي چا چي بغير د سنت ڪېدو نه ايمان راوړو او هم په دي وجه هغوي صادق وگڼلے شول. ﴿١٢﴾ او هغه د سنت شوو خلقو هم نيڪه ڏي نه يواځي دا چي سنت شوي دي، بلڪي چي زمونږ د نيڪه ابراهيم غوندي ايمان ولري، يعني هغه ايمان چي ابراهيم لا د سنت ڪېدلو نه مخکيني لرلو.

د خدائ پاک وعده د ايمان په وسيله حاصليري

﴿١٣﴾ خدائ پاک د ابراهيم او د هغه اولاد سره د دنيا د وارث ڪېدو لوظ په شريعت د عمل کولو په وسيله ونه ڪرو بلڪي د صداقت په بنياد يي وکړو چي په ايمان حاصليري. ﴿١٤﴾ ڇکه ڪه هغوي د شريعت په وسيله وارثان ڪيري نو بيا ايمان بي خايه ڏي او وعده بي فائدي ده. ﴿١٥﴾ ڇکه چي شريعت خو سزا اعلانوي، خو چرته چي شريعت نشته نو هلته د شريعت ماتول هم نشته. ﴿١٦﴾ نو خدائ پاک د خپل فضل په مطابق دا وعده ڇکه وکړه چي ابراهيم په هغه ايمان راوړي وو، د دي دپاره چي د هغه فائده د ابراهيم ٽول نسل ته د بخسني په طور ورسې. نه يواځي د هغوي دپاره چي په شريعت قائم دي، بلڪي د هغوي دپاره هم چي د ابراهيم په شان ايمان لري، ڇکه چي هغه زمونږ د ٽولو پلار ڏي. ﴿١٧﴾ لکه چي صحيفي وائي چي، ”ما ته د ډېرو قومونو پلار جوړ ڪري يي.“ د هغه خدائ پاک په حضور کبني په چا چي د هغه ايمان وو، څوک چي مري بيا راژوندي کوي او

نشت شته كوى. (١٨) بيا هغه په نااميدى كښي اُميد وساتلو، او د هغه دا ايمان وو چې هغه به د ډېرو قومونو پلار شى، د هغه كلام په مطابق چې هغه ته وئيلې شوې وو چې، ”ستا اولاد به بې شمېره وي.“ (١٩) د ايمان د خه كمزورى نه بغير هغه د خپل وجود لکه د مړي په شان كمزورى ته فكر ونه كړو ځكه چې هغه خواوشا د سلو كالو بوډا وو او ساره هم شنډه وه. (٢٠) خو هغه د خدائى پاك په لوظ شكمن نه شو بلکې په خپل ايمان كښي نور هم مضبوط شو او خدائى پاك ته يې جلال وركړو. (٢١) هغه په دې خبره پوره مطمئن وو چې خدائى پاك خپل كړې لوظ پوره كولى شى. (٢٢) نو ځكه دا ايمان ابراهيم ته په صداقت حساب شو. (٢٣) دا خبرې چې هغه صادق وگنلې شو يواځې د ابراهيم دپاره نه وې ليكلې شوې، (٢٤) بلکې زمونږ دپاره هم وې ځكه چې هغه به مونږ هم صادق وگنې كه مونږ په هغه ايمان وساتو چا چې زمونږ مالک عيسى له مړو نه بيا راژوندې كړو، (٢٥) هغه څوك چې زمونږ د نافرمانو په وجه مرگ ته حواله شو او زمونږ د صادق كولو دپاره بيا راژوندې شو.

د صادق كولو نتيجه

٥ (١) په دې وجه كله نه چې مونږ د ايمان په وسيله صادق كړې شو نو د مالک عيسى مسيح په وسيله د خدائى پاك سره زمونږ صلح ده، (٢) د چا په وسيله چې مونږ د خدائى پاك په فضل كښي هغه خائى وموندو چرته چې اوس مونږ يو، او مونږ د خدائى پاك د لويئ په اُميد كښي خوشحالى كوو. (٣) نه صرف دا بلکې مونږ په خپلو تكليفونو هم خوشحالى كوو، ځكه چې مونږ ته دا معلومه ده چې تكليفونه د برداشت طاقت پيدا كوى، (٤) او برداشت نه اخلاق پيدا كيږي، او اخلاق نه اُميد پيدا كيږي، (٥) او دا اُميد مونږ شرمېدو ته نه پرېږدى، ځكه چې د خدائى پاك مينه زمونږ په زړونو كښي د هغه روح القدس په وسيله اچولې شوې ده كوم چې مونږ ته راكړې شوې دى. (٦) ځكه كله چې

مونږ لا بې وسه ؤو، نو مسيح په صحيح وخت کښې د بې دینو دپاره خپل ځان قربان کړو. (۷) د یو صادق انسان دپاره به په مشکله څوک خپل ځان قربان کړی. خو کېدې شی چې د یو نېک او مهربانه کس دپاره څوک خپل ځان قربان کړی. (۸) خو خدای پاک خپله مینه مونږ ته داسې ثابته کړه، چې کله مونږ لا په گناه کښې اخته ؤو نو مسيح زمونږ دپاره مړ شو. (۹) مونږ چې د مسيح د وینې په وسیله صادقان شو، نو دا نوره هم یقینې شوه چې مونږ به د هغه په وسیله د خدای پاک د غضب نه هم بچ شو. (۱۰) ځکه چې کله مونږ د خدای پاک دشمنان ؤو نو مونږ د هغه د زوی د مرگ په وسیله ورسره رضا شو، او د دې نه زیات، د هغه د زوی د ژوند په وسیله به بچ شو. (۱۱) خو مونږ د دې نه زیات د خپل مالک عیسی مسیح په وسیله په خدای پاک فخر کوو د چا په وسیله چې مونږ د خدای پاک سره رضا شوی یو.

حضرت آدم او حضرت عیسی مسیح

(۱۲) نو څنگه چې گناه د یو انسان په وسیله دنیا ته راغله، او د گناه په وسیله مرگ راغلو. او دغه شان مرگ په ټول انسانی نسل قبضه وکړه، ځکه چې ټولو بنی آدمو گناه وکړه. (۱۳) د شریعت نه وړاندې گناه دنیا ته راغلې وه، خو چې کله شریعت نه وه نو گناه هم گناه نه حسابیږی. (۱۴) خو د آدم نه تر موسی پورې مرگ په دنیا غالب وو په هغه چا هم چې د آدم په شان گناه یې نه وه کړې، آدم د راتلونکي عیسی دپاره یو نمونه وو. (۱۵) خو د آدم د نافرمانی او د خدای پاک په فضل کښې لوی فرق دی. ځکه چې د دې یو انسان یعنې د آدم نافرمانی په ټولو مرگ نازل کړو خو د خدای پاک فضل او بخښنه د دې نه لویه ده ځکه چې د یو انسان یعنې عیسی مسیح په وسیله یې هر چا ته ورکړه. (۱۶) او بیا دا چې د خدای پاک د فضل او د آدم د نافرمانی په نتیجه کښې غټ فرق دی ځکه چې د آدم نافرمانی دنیا مجرمه کړه، که څه هم چې مونږ ډېر گناه کار ؤو خو د خدای پاک فضل مونږ د هغه سره پخلا کړو. (۱۷) که چېرې د یو سړی په

نافرمانی د مرگ بادشاهی شوه، نو د خدای پاک فضل به د دې په مقابله کبني
 پېر زیات وی او د هغه د صداقت بڅبښنه به ژوندون وی، د هغه یو سړی په
 وسیله چې عیسیٰ مسیح دے. (۱۸) نو بیا دا چې د یو سړی د نافرمانی په وجه
 ټول خلق مجرمان شول نو د یو سړی د صداقت په وجه ټول خلق راستباز کېدے
 شی او ژوندون هم حاصلولے شی. (۱۹) ځکه چې د یو سړی په نافرمانی پېر گناه
 گار شول نو هم دغه شان د یو سړی په فرمانبرداری به پېر صادقان هم شی. (۲۰)
 خو شریعت ځکه راغلو چې خلقو ته پته ولگی چې هغوی څومره گناهگار دی.
 خو چرته چې نافرمانی زیاته شی نو هلته فضل د هغې نه نور هم زیات شی. (۲۱)
 ځکه څنگه چې گناه د مرگ په وسیله خپله بادشاهی قائمه کړه، دغه شان د
 خدای پاک فضل هم د صداقت په وسیله خپله بادشاهی کوی چې د مالک عیسیٰ
 مسیح په وسیله مونږ د تل ژوندون طرف ته بوځی.

د حضرت عیسیٰ مسیح په ژوند کبني شاملېدل

۶ (۱) نو بیا مونږ په دې کبني څه ووايو؟ ولې مونږ دې په گناهونو کبني اخته
 یو د دې دپاره چې فضل نور هم زیات شی؟ (۲) نه، هیڅکله نه. مونږ خو گناه ته
 مړه شوی یو نو بیا څنگه په گناه کبني ژوند تېرولے شو؟ (۳) ولې تاسو ته پته
 نشته چې کله مونږ ټولو په عیسیٰ مسیح کبني بیتسمه واخسته نو مونږ د هغه په
 مرگ کبني هم شامل شو؟ (۴) نو ځکه مونږ د هغه سره په بیتسمه کبني بنځ شو
 او ورسره مړه شو، نو چې څنگه مسیح د پلار په جلال کبني د مړو نه راپورته شو
 نو مونږ هم په نوی ژوندون کبني ورسره شامل شو. (۵) نو که مونږ د هغه په
 مرگ کبني د هغه سره شامل یو نو بیا به مونږ د هغه سره په نوې ژوندون کبني
 هم شامل یو. (۶) مونږ په دې پوهه یو چې زمونږ زور انسانیت د مسیح سره په
 سولی کړے شو نو په مونږ کبني د گناه اثر ختم شو او نور د گناه په قبضه کبني
 نه یو او د دې دپاره چې مونږ نور د گناه غلامان نه شو. (۷) ځکه هر څوک چې

مِر شى نو هغه د گناه د اثر نه آزاد شى (۸) خو كه مونږ د مسيح سره مړه شو نو زمونږ هم دا ايمان دے چې مونږ به د هغه سره ژوندى شو. (۹) مونږ ته دا معلومه ده چې مسيح د مړو نه بيا ژوندى شوې دے، او بيا به هيڅكله مړ نه شى، او د مرگ په هغه باندې نور هيڅ واک اختيار نشته. (۱۰) كله چې هغه مړ شو نو هغه د ټولو د گناه دپاره يو ځل مړ شو خو اوس چې هغه ژوندى دے خدائى پاك ته د جلال وركولو دپاره ژوندى دے. (۱۱) نو تاسو هم خپل ځانونه گناه ته مړه وگنئ او په عيسى مسيح كېنې په شاملېدو سره يې خدائى پاك ته ژوندى وگنئ. (۱۲) نو ځكه تاسو خپل ځان گناه ته مړه پرېږدئ چې په تاسو حكومت وكړي او چې تاسو د نفس تابع كړي. (۱۳) نور تاسو د خپل وجود اندامونه گناه ته د بدكارۍ د ساز و سامان په طور مړه وړاندې كوي بلکې خپل ځانونه خدائى پاك ته وړاندې كړئ د هغوى په شان څوك چې د مرگ نه بيا راژوندى شوى دى، او خپل اندامونه خدائى پاك ته د صداقت د ساز و سامان په طور وړاندې كړئ. (۱۴) نو گناه به نور په تاسو حكومت نه كوي ځكه چې تاسو نور د شريعت د لاندې نه يې بلکې د خدائى پاك د فضل د لاندې يئ.

د صداقت غلامان

(۱۵) نو اوس سوال دا دے، چې مونږ د شريعت د لاندې نه يو او د فضل د لاندې يو نو ولې بيا مونږ دې گناه كوو؟ نه، هيڅكله نه. (۱۶) نو بيا تاسو په دې نه پوهېږئ چې تاسو كوم مالک ته ځان وقف كړئ او د هغه فرمانبردار شئ نو بيا تاسو د هغه غلامان شوي؟ او تاسو به په دوى كېنې د يو غلامان يئ، يا د گناه چې انجام يې مرگ دے، يا د خدائى پاك فرمانبردارى چې انجام يې صداقت دے. (۱۷) نو د خدائى پاك شكر دے چې تاسو په يو وخت كېنې د گناه غلامان ويئ خو اوس د زړه د اخلاصه د هغه د تعليم فرمانبردار شوي كوم چې تاسو ته په حواله شوې دے. (۱۸) اوس تاسو د گناه نه آزاد كړئ شوي او د صداقت غلامان شوي. (۱۹) زه ستاسو د انساني كمزورتياو په سبب په ساده الفاظو كېنې

وايم. لکه څنگه چې تاسو يو ځلي خپل ځانونه د ناپاکی او بې شرعې کارونو دپاره غلامان کړي وو، نو دغه شان يې اوس د صداقت دپاره هم غلامان کړئ، چې مقدس شی. (٢٠) کله چې تاسو د گناه غلامان وئ نو تاسو بيا د صداقت د پابندی نه آزاد وئ. (٢١) په کوم کردار چې اوس تاسو شرمېږئ او انجام يې مرگ دے، نو د هغې فائده څه وه؟ (٢٢) خو اوس تاسو د گناه د غلامۍ نه آزاد يئ او د خدائ پاک غلامان جوړ شوي، د دې فائده دا ده چې تاسو خدائ پاک ته وقف شوي چې انجام يې د تل ژوندون دے. (٢٣) ځکه چې د گناه بدل مرگ دے خو د خدائ پاک بڅښنه زمونږ په مالک عيسی مسيح کښې د تل ژوندون دے.

د واده مثال

٧ (١) زما وروڼو او خوښو، تاسو نه پوهېږئ څه؟ زه هغوي ته وايم څوک چې د شريعت نه واقف وي يو کس تر هغې د شريعت پابند دے ترڅو چې هغه ژوند دے وي. (٢) د مثال په طور په شريعت کښې يوه واده شوې ښځه تر هغې د خپل خاوند پابنده ده ترڅو چې د هغې خاوند ژوند دے وي، خو که د هغې خاوند مړ شي نو بيا هغه د واده د شرعي پابندو نه خلاصه شي. (٣) نو په دې وجه که هغه د خپل خاوند په ژوندانه د بل سړي سره اوسپړي نو هغه به زناکاره گڼلے شي، خو که چېرې د هغې خاوند مړ شي نو هغه د شريعت په مطابق آزاده ده، او که هغه بيا د بل سړي سره واده وکړي نو هغه زناکاره نه ده. (٤) نو زما وروڼو او خوښو، هم په دې وجه په تاسو کښې د شريعت اثر ختم شو کله چې تاسو مسيح سره مړه شوي. نو اوس تاسو د هغه چا سره شامل شوي څوک چې د مړو نه بيا راژوند دے شوي دے، نو ځکه چې مونږ د خدائ پاک دپاره د نېک کردار مېوه ونيسو. (٥) کله چې مونږ د خپل انساني فطرت په مطابق ژوند تېرولو نو شريعت مونږ نښانې شهوت ته ترغيبولو او دې نښانې خواهشاتو په مونږ کښې کار کولو چې نتيجه يې مرگ ده. (٦) خو اوس مونږ د شريعت نه

آزاد یو او د هغه د اثر رسوخ دپاره مړه شوی یو او نور د هغې پابند نه یو. نو اوس
زمونږ خدمت د زور لیکلې شوی شریعت په مطابق نه بلکې په نوې روحانی
طریقی سره ژوند تېروو.

شریعت او گناه

۷) نو مونږ به بیا څه ووايو؟ ولې شریعت گناه ده څه؟ یقیناً چې نه. خو که
شریعت نه وې نو زه به په گناه پوهه شوی نه وې، ولې چې ما به دا هیڅکله هم
نه وې پېژندلې چې لالچ څه شے وی، که چېرې شریعت دا نه وې وئیلې چې،
”تاسو لالچ هم مه کوئ.“ ۸) خو هم د دې حکم په وسیله گناه ته داسې موقع په
لاس ورغله چې په ما کښې یې هر قسمه لالچ پیدا کړو. ځکه چې د شریعت نه
بغېر گناه مړه ده. ۹) یو وخت داسې وو چې زه د شریعت په غېر موجودگی
کښې ژوند وېم، خو هر کله چې حکم راغی نو گناه ژوندی شوه او زه مړ
شوم. ۱۰) او کوم حکم چې زما د ژوند دپاره وعده وو، زما دپاره مرگ ثابت
شو. ۱۱) خو هم د دې حکم په وسیله گناه ته داسې موقع په لاس ورغله او زه یې
دوکه کړم او د دې په وسیله یې مړ کړم. ۱۲) نو شریعت پاک دې او حکمونه یې
هم پاک دی او صادق او ښه دی. ۱۳) ولې څه چې ښه دی نو هغه زما دپاره
مرگ دې؟ نه، هیڅکله نه. دا خو گناه وه چې زه یې د ښه څیز په وسیله ووژلم او
هم په دې شان گناه خپل اصلی شکل ښکاره کړو، او دغه شان د حکم په وسیله
گناه د نور کله نه زیاته بده شوه. ۱۴) ځکه چې مونږ پوهیږو چې شریعت
روحانی دې خو زه غېر روحانی یم او په گناه لکه د غلام خرڅ شوی یم. ۱۵) زه
په خپلو کارونو نه پوهیږم. ځکه چې زه څه کول غواړم، هغه نه کوم، بلکې هغه
کارونه کوم چې ترې نفرت کوم. ۱۶) اوس که زه هغه کوم څه چې نه غواړم، نو
زه منم چې شریعت ښه دې. ۱۷) خو په حقیقت کښې د هغې کوونکې زه نه یم
بلکې هغه گناه ده چې په ما کښې موجوده ده. ۱۸) ځکه چې زه په دې پوهیږم
چې زما د گناه په فطرت کښې هیڅ نېکی نشته، او اگر چې زه د نېکي کولو

خواهش کوم خو کولے یې نه شم. (۱۹) نو چې زه خه نېکی کول غواړم، هغه نه کوم، خو چې زه خه بد کول نه غواړم، هغه کوم. (۲۰) اوس زه چې خه کول نه غواړم هغه کوم، نو د دې کوونکې زه نه یم بلکې هغه گناه ده چې په ما کېنې موجوده ده. (۲۱) نو بیا زه په دې اصولو پوهه شوم چې کله زه نېکی کول غواړم نو بدی زما د لاسه وشي. (۲۲) زه په باطن کېنې د خدای پاک په شریعت خوشحاله یم. (۲۳) خو یو بل شریعت په ما کېنې دے چې زما د عقل سره په جنگ دے او د دې طاقت ما د هغه گناه غلام جوړوی چې تر اوسه په ما کېنې ده. (۲۴) نو زه څومره بدنصیبه سرے یم. چې دا بدن ما مرگ ته حواله کوی نو بیا څوک ما بچ کولے شی؟ (۲۵) خو د خدای پاک شکر دے چا چې زه د مالک عیسیٰ مسیح په وسیله بچ کړم. نو بیا زه خو په خپل عقل سره د خدای پاک د شریعت خدمت کوم خو د گناه په فطرت کېنې زه د گناه د شریعت غلام یم.

روحانی ژوندون

۸ (۱) نو په دې وجه اوس هغوی مجرم کېدے نه شی څوک چې په عیسیٰ مسیح کېنې ژوند کوی. (۲) ځکه چې د روح شریعت چې په عیسیٰ مسیح کېنې مونږ ته ژوندون راکوی هغې مونږ د گناه او د مرگ د شریعت نه آزاد کړی یو. (۳) او هغه خه چې شریعت نه شو پوره کولے ځکه چې زمونږ د گناه فطرت کمزورے وو، نو خدای پاک داسې وکړل چې خپل زوی یې په گناه گار انسانی وجود کېنې راولېږلو او د گناه کفارہ یې کړو. او دغسې هغه گناه په انسانی فطرت کېنې مجرمه کړه، (۴) نو چې د شریعت صحیح تقاضا په مونږ کېنې پوره شی چې بیا د روح په مطابق ژوند تېروو، نه چې د گناه د فطرت په مطابق. (۵) څوک چې د گناه د فطرت په اختیار کېنې دی هغوی د گناه سوچ لری خو څوک چې د روح په اختیار کېنې دی هغوی روحانی سوچ لری. (۶) د گناه د فطرت د سوچ لرو انجام مرگ دے خو په روح پسې د تلو انجام ژوندون او سلامتی ده. (۷) ځکه چې د گناه فطرت د خدای پاک مخالف دے او نه د خدای

پاک د شریعت تابعدار دے او نه کېدے شی. (۸) څوک چې د گناه د فطرت په مطابق اوسیری، هغوی خدای پاک رضا کولے نه شی. (۹) خو تاسو د گناه فطرت پسې نه یئ روان بلکې روح پسې روان یئ، ځکه چې د خدای پاک روح په تاسو کبني اوسی. او په چا کبني چې د مسیح روح نه وی نو هغه د مسیح نه دے. (۱۰) خو که چرې مسیح په تاسو کبني اوسی نو که څه هم ستاسو وجود د گناه په وجه مړ شی، خو روح تاسو ته ژوند درکوی ځکه چې روح تاسو د خدای پاک سره رضا کړئ. (۱۱) که چرې د خدای پاک روح په تاسو کبني وی چا چې عیسی د مړو نه بیا ژوندی کړے دے، نو چا چې مسیح د مړو نه بیا ژوندی کړے دے هغه به ستاسو فانی وجودونو ته هم نوے ژوند ورکړی، د خپل هغه روح په وسیله چې په تاسو کبني اوسی. (۱۲) نو بیا اے زما وروڼو او خوښو، په مونږ اوس د گناه د اختیار هیڅ حق پاتې نه شو چې مونږ دې ته مجبور کړی چې مونږ د گناه په فطرت کبني ژوند تېر کړو. (۱۳) ځکه که چرې تاسو د گناه د فطرت په مطابق ژوند تېر کړئ نو تاسو به مړه شی، خو که چرې د روح په وسیله تاسو د وجود خواهشات مړه کړئ نو تاسو به ژوندی پاتې شی. (۱۴) ځکه چې هر څوک چې د خدای پاک د روح په هدایت چلیږی، هغوی د خدای پاک بچی دی. (۱۵) ځکه چې تاسو هغه روح نه دے حاصل کړے چې تاسو بیا د یرې غلامان کړی، بلکې تاسو د بچو جوړېدو هغه روح حاصل کړو چې د دې په وسیله مونږ ”ابا“ یعنی ”پلار“ وایو. (۱۶) دا هغه روح دے چې په خپله زمونږ روح سره دا گواهی ورکوی چې مونږ د خدای پاک بچی یو، (۱۷) او چې بچی یو نو وارثان هم یو. مونږ د خدای پاک وارثان او د مسیح په میراث کبني شریک هم یو، خو که چرې مونږ د هغه سره په جلال کبني شریک یو نو د هغه په تکلیف کبني به هم شریک یو.

زمونږ راتلونکے جلال

(۱۸) زما په دې باور دے چې دا کوم تکلیفونه چې مونږ یې اوس زغمو د هغه

جلال په مقابله کښې هيڅ نه دی کوم چې مونږ ته ملاوېدونکې دے. (١٩) ځکه چې ټول کائنات د خدای پاک د بچو د ښکاره کېدو دپاره په ډېر شوق سره په طمع دے. (٢٠) ځکه چې مخلوقات د فنا تابع کړې شول، په خپله رضا نه بلکې د هغه خدای پاک په رضا چا چې هغوی ته دا امید ورکړو (٢١) چې مخلوقات به په خپله يوه ورځ د فنا کېدو نه آزاد شي او د خدای پاک د بچو د جلال په آزادي کښې به شامل شي. (٢٢) مونږ په دې پوهه شو چې ټول کائنات تر اوسه پورې د ماشوم د زېږېدو د درد په شان زيرگي کوي. (٢٣) صرف کائنات نه بلکې مونږ هم په زيرگو کښې يو چې راته د روح اوله مېوه ملاو شوې ده، او مونږ په دې انتظار کښې يو چې خدای پاک مو په خپل زوی والی کښې قبول کړي او زمونږ ټول وجود ته خلاصون ورکړي. (٢٤) نو چې مونږ خلاصون وموندو نو هغه امید راته ملاو شو، خو اوس هغه امید چې مونږ ته ملاو شو نو بيا انتظار د څه دپاره کوو؟ (٢٥) خو که چېرې مونږ د هغه څيز امید کوو څه چې مونږ نه وينو نو مونږ به په صبر سره د دې انتظار وکړو. (٢٦) روح القدس هم په دې شان زمونږ په کمزورتياو کښې زمونږ مدد کوي. مونږ په دې هم نه پوهيږو چې دعا څنگه کول په کار دی خو روح القدس په اسويلو کښې زمونږ داسې شفاعت کوي چې په لفظونو کښې نه شي بيانېدلې. (٢٧) او خدای پاک څوک چې د زړونو په رازونو پوهه دے، هغه ته دا معلومه ده چې د روح القدس سوچ څه دے ځکه چې روح القدس د مقدسينو دپاره د خدای پاک د مرضی په مطابق شفاعت کوي. (٢٨) مونږ ته پته ده څوک چې د خدای پاک سره مينه کوي د هغه خلقو د ښېگړې دپاره هر څه په شريکه کار کوي يعنې کوم خلق چې د هغه د ارادې په مطابق رابللې شوی دی. (٢٩) ځکه چې خدای پاک هغوی د مخکښې نه پېژندل او هغوی يې د مخکښې نه مقرر کړي و، چې دوی دې د هغه د زوی په شان شي، ترڅو چې د هغه زوی په دې ټولو ورونيو کښې اول زوی وگرځي. (٣٠) او هم دا د مخکښې نه مقرر کړې شوی هم و او هغه څوک چې خدای رابللی دی، هغه يې صادقان کړي هم دی، او څوک چې هغه صادقان کړي دی، هغوی ته يې خپل

جلال هم ورکړې دے.

د خدای پاک مینه په حضرت عیسیٰ مسیح کښې

٣١ نو بیا مونږ د دې خبرو په حق کښې څه وئیلے شو؟ که خدای پاک زمونږ په طرف دے نو بیا زمونږ مخالف څوک کېدے شی؟ ٣٢ هغه خو خپل زوی هم پرې نه بنودو او زمونږ دپاره یې د قربانی دپاره پېش کړو، نو بیا د دې سره به مونږ ته نور څیزونه رانه کړی څه؟ ٣٣ د خدای پاک په غوره کسانو څوک الزام لگولے شی؟ ځکه چې په خپله خدای پاک مونږ صادق کړی یو، ٣٤ نو بیا څوک مونږ مجرمان کولے شی؟ هیڅوک نه، ځکه چې عیسیٰ مسیح زمونږ دپاره مړ شو او زمونږ دپاره د مړو نه بیا راژوندے شو او هغه د خدای پاک ښی لاس ته ناست دے او بې شکه چې زمونږ شفاعت کوی. ٣٥ نو بیا به څوک د مسیح د مینې نه مونږ جدا کړی؟ سختې یا مصیبتونه، ظلم، زیاتے، لوږه، بریدتوب، خطرہ یا مرگ داسې کولے شی څه؟ ٣٦ لکه چې په صحیفو کښې لیکلی دی چې، ”مونږ ستا دپاره ټوله ورځ د مرگ سره مخ کړو، د خلقو په نظر کښې مونږ د حالونکو گډو په شان گڼلے کړو.“ ٣٧ خو نه، د دې هر څه باوجود ټوله کامیابی د عیسیٰ مسیح په وسیله زمونږ ده څوک چې مونږ سره مینه کوی. ٣٨ زه په دې پوره یقین ساتم چې نه مرگ او نه ژوندون، نه فرښتې، نه نور آسمانی حاکمان، نه اوسنی او نه راتلونکی څیزونه، نه قوتونه، ٣٩ په آسمان کښې او نه په زمکه او نه په ټول کائنات کښې داسې څه څیز شته چې مونږ د خدای پاک د مینې نه جدا کولے شی، کومه چې په مالک عیسیٰ مسیح کښې مونږ ته ملاو شوې ده.

د خدای پاک غوره شوی خلق

٩ زه په مسیح کښې رښتیا وایم، دروغ نه وایم، او زما خپل ضمیر د روح

الْقُدْس په وسیله د دې تصدیق کوی، ﴿۲﴾ زما په زړه کښې ډېر لوی غم او نه ختمېدونکې درد دی. ﴿۳﴾ ځکه چې زما دا خواهش دی چې زه دې د خپلو خلقو او د انساني فطرت په مطابق چې زما رشته دار دی د هغوی د خاطرې لعنتی شم او د دوی دپاره دې زه د مسیح نه جدا شم. ﴿۴﴾ هغوی بنی اسرائیلیان دی او هغوی د خدای پاک بچی بللې شوی دی او ورته جلال، وعدې، شریعت، عبادت او لوظونه ورکړې شوی دی. ﴿۵﴾ ابراهیم، اسحاق او یعقوب د هغوی پلار نیکه دی او په انساني لحاظ سره د هغوی نه مسیح هم پیدا دی. خدای پاک چې د ټولو بادشاه دی د هغه نوم دې د تل دپاره مبارک وی، آمین. ﴿۶﴾ ښه نو بیا خدای پاک د بنی اسرائیلو سره په خپله وعده پوره کولو کښې ناکامه شو؟ نه، خبره داسې نه ده ځکه چې ټول بنی اسرائیل په حقیقت کښې د خدای غوره شوی خلق نه دی. ﴿۷﴾ او نه د ابراهیم ټول اولاد د خدای پاک رښتینی بچی دی، خو صحیفې وائی چې، ”هم د اسحاق نه به ستا نسل قائم وی.“ ﴿۸﴾ مطلب دا چې د ابراهیم په نسل کښې ټول د خدای پاک حقیقی بچی نه دی، خو صرف د خدای د وعدې په مطابق پیدا شوی د ابراهیم اولاد بللې شی. ﴿۹﴾ ځکه چې وعده داسې شوې وه چې، ”تقریباً یو کال وروستو به زه تا ته واپس راشم او په دې وخت کښې به د ساره زوی شوې وی.“ ﴿۱۰﴾ او دا زوی زمونږ نیکه اسحاق دی. کله چې هغه د ربې سره واده وکړو نو د هغې دوه غبرګونې زامن وشو. ﴿۱۱﴾ نو ربې ته د هغوی د زیږېدو نه مخکښې وویلې شول چې په هغه وخت کښې چې هغوی لا هیڅ ښه یا بد نه وو کړی، خو بیا هم د دې دپاره چې د خدای پاک هغه مقرر شوې مقصد تر سره شی کوم چې د عمل په وسیله نه بلکې د خدای پاک په بلنه، ﴿۱۲﴾ نو خدای پاک هغې ته وئیلی وو چې، ”مشر به د کشر خدمت کوی.“ ﴿۱۳﴾ څنگه چې دا په صحیفو کښې لیکلی دی چې، ”ما یعقوب سره مینه وکړه او عیسو ما رد کړو.“ ﴿۱۴﴾ نو په دې کښې مونږ څه ووايو؟ ولې خدای پاک بې انصافه دی څه؟ هیڅکله نه. ﴿۱۵﴾ ځکه چې هغه موسی ته وفرمائیل چې، ”زه مالک خدای یم او څوک چې زه غوره کړم زه هغوی ته خپل رحم او ترس ښایم.“ ﴿۱۶﴾ نو دا د

انسان په خواهش يا محنت باندې نه ده بلکې د خدائ په رحم باندې ده. (۱۷) ځکه چې خدائ پاک په خپل کلام کښې فرعون ته فرمائي چې، ”خو ما ته د دې دپاره بادشاه کړې چې خپل طاقت ستا په ذريعه څرگند کړم او چې زما نوم په ټوله دنيا کښې خور شي.“ (۱۸) نو دا د خدائ پاک رضا ده چې په چا رحم کوي، او د چا زړونه سختوي.

د خدائ پاک غضب او رحم

(۱۹) نو ته به ما ته وائي چې، ”بيا خدائ پاک ولې مونږ ملامتوي ځکه چې څوک د هغه د مرضي مخالفت کولې شي؟“ (۲۰) نه، داسې مه وايه، ته څوک يې چې خدائ پاک سره بحث وکړې؟ ولې يو لوبښې کلال ته دا وئيلې شي چې تا زه په دې رنگ ولې جوړ کړې يم؟ (۲۱) ولې د کلال دا حق نه وي چې هم د دغې پيری د خټې نه دوه لوبښې جوړ کړي، يو د خاص استعمال دپاره او بل د عام استعمال دپاره؟ (۲۲) خو که د خدائ پاک مرضي وه چې خپل غضب وښائي او خپل طاقت څرگند کړي نو ځکه يې د غضب هغه لوبښو سره ډېر صبر وکړو چې د تباه کېدو دپاره تيار شوي وو، (۲۳) او څه چې هغه وکړل نو د دې دپاره يې وکړل چې خپل لوي جلال په هغه خلقو ښکاره کړي په چا چې هغه رحم کوي او کوم چې هغه د اول نه د خپلې لويې دپاره تيار کړې وو. (۲۴) مونږ هم په هغه خلقو کښې حساب يو کوم چې د يهوديانو او غبريهوديانو نه رابللې شوي دي. (۲۵) لکه څنگه چې هغه د هوسيع په کتاب کښې فرمائي دي چې، ”هغوي څوک چې زما اُمت نه وو، هغوي ته به زه خپل اُمت ووايم، او هغه چې زما محبوبه نه وه، هغې ته به خپله محبوبه ووايم. (۲۶) او چې په کوم خائ کښې هغوي ته دا وئيلې شوي وو چې تاسو زما خلق نه يئ، هغوي ته به هم هلته د ژوندی خدائ پاک بچي ووئيلې شي.“ (۲۷) او يشعيا د بني اسرائيلو په حق کښې په چغو وائي چې، ”سره د دې چې بني اسرائيل به د سمندر د شگو په شان بې شمېره وي، خو صرف لږ به په کښې خلاصون ومومي، (۲۸) ځکه چې د مالک خدائ به په زمکه

عدالت لند او آخري وي.“ (٢٩) او څنگه چې يشعياہ پيشگوئي کرې وه چې، ”که مالک خدائ رب الافواج يو څو کسان ژوندی نه وې پرېښې، نو يروشلم به د سدوم او عموره په شان تباہ شوې وو.“

د بني اسرائيلو بي ايماني

(٣٠) نو بيا مونږ څه ووايو؟ غبريهوديانو چا چې د صداقت دپاره محنت ونه کړو نو هغوي دا حاصل کړو او هغوي دا صداقت د ايمان په وسيله حاصل کړو. (٣١) خو بني اسرائيلو چې د شريعت په بنياد د صداقت حاصلولو کوشش وکړو نو هغوي په هغه شريعت پوره کولو کښې کامياب نه شول. (٣٢) داسې ولې وشول؟ ځکه چې د هغوي کوشش د ايمان په بنياد نه وو بلکې د عمل په بنياد وو. هغوي په کاني تيندک وخوړو. (٣٣) لکه څنگه چې صحيفو کښې ليکلي دي چې، ”گوري، زه په صيون کښې داسې يو کانيې ردم، چې د تيندک باعث به جوړېږي، او خلق به پرې تيندک خوري. او څوک چې په هغه ايمان راوړي هغه به شرمنده نه شي.“

د بني اسرائيلو دپاره د پولوس رسول دُعا

١٠ (١) وروڼو او خوښو، زما د زړه خواهش او د خدائ پاک نه دُعا دا ده چې هغوي دې خلاصون ومومي. (٢) زما په دې باور دې چې هغوي د خدائ پاک په حقله ډېر غېرتي دي خو د دوي غېرت د علم په بنياد نه دې. (٣) ځکه چې هغوي د هغه صداقت نه ځان ناخبره کړې دې چې د خدائ د طرفه دې، او هغوي د خپل صداقت قائمولو کوشش کوي، او هغوي د خدائ پاک د صداقت تابعداري نه کوي. (٤) ځکه چې عيسی مسيح د شريعت اختتام دې، نو بيا چې څوک په هغه ايمان راوړي هغوي ټول صادقان شي.

د هر چا دپاره خلاصون

٥) موسی د هغه صداقت په حقله لیکلی دی کوم چې د شریعت نه راغلی دے چې، ”څوک چې په شریعت عمل کوی هغه به د دې په سبب پائی.“ ٦) خو کوم صداقت چې په ایمان راځی هغه وائی چې، ”په خپل زړه کبني داسې مه وایه چې څوک پاس آسمان ته ختلے شی؟ د دې دپاره چې مسیح لاندې راولی. ٧) یا څوک لاندې عالم ارواح ته تلے شی؟ چې مسیح د مرو نه راپاڅوی.“ ٨) خو دا څه وائی؟ ”کلام تاسو سره نزدې دے، دا ستاسو په شونډو او ستاسو په زړه کبني دے.“ نو هم دا د ایمان کلام دے چې مونږ یې بیانوو. ٩) ځکه که ستا په خوله دا اقرار وی چې عیسی مالک دے او په زړه کبني دې دا ایمان وی چې خدای پاک هغه د مرو نه راژوندے کړے دے نو ته به خلاصون بیا مومي. ١٠) کله چې مونږ د زړه نه ایمان راوړو نو خدای پاک مو صادقوی، او کله چې په خپله خوله دا اقرار کوو نو هغه خلاصون راکوی. ١١) نو ځکه صحیفې فرمائی چې، ”هر څوک چې په هغه ایمان لری، نو هغه به شرمنده نه شی.“ ١٢) نو ځکه په یهودی او په غبر یهودی کبني هیڅ فرق نشته چې هم دغه یو خدای پاک د ټولو مالک دے او د هغوی ټولو دپاره چې هغه ته زاری کوی، غنی دے. ١٣) ځکه چې، ”هر څوک چې د مالک خدای په نوم مدد وغواړی هغه به بچ شی.“ ١٤) خو هغوی به څنگه د هغه چا نه وغواړی په چا چې یې ایمان نه وی؟ او هغوی به څنگه په هغه چا ایمان راوړی د چا په حقله چې هغوی څه اوربدلی نه وی؟ او هغوی به یې څنگه واوروی ترڅو چې چا ورته پېغام نه وی ورکړے؟ ١٥) او هغوی به څنگه د هغه پېغام ورکړی ترڅو چې هغوی ونه لېرلے شی؟ لکه چې په صحیفو کبني لیکلے شوی دی، ”د هغوی قدمونه څومره بنکلی دی څوک چې زیرے راوړی.“ ١٦) خو ټولو د زیری فرمانبرداری ونه کړه ځکه چې یسعیاہ وائی چې، ”اے مالک، زمونږ په پېغام باندې چا یقین کړے دے؟“ ١٧) نو ایمان د زیری په اوربدلو پیدا کبړی او زیرے د مسیح د کلام په وسیله اوربدل کبړی. ١٨) خو زه

تپوس کوم چې ولې هغوی دا نه دے اور بدلے؟ بی شکہ چې اور بدلے یی دے،
 حُکھه چې، ”د هغوی آواز په ټوله دُنیا کښې اور بدلے شوے دے، او د هغوی کلام
 د دُنیا آخری حدونو پورې رسېدلے دے.“ (۱۹) خو زه بیا تپوس کوم چې ولې
 بنی اسرائیل په دې پوهه نه شول؟ اول موسی فرمائی چې، ”زه به تاسو داسې
 خلقو سره په حسد کړم چې قوم نه دے، او تاسو به د یو کم عقل قوم په ذریعه په
 قهر کړم.“ (۲۰) بیا یسعیاہ په نوره زړه ورتیا سره داسې فرمائی چې، ”زه هغه چا
 وموندلم چا چې زما لټون نه کولو، او ما خپل ځان هغه چا ته ښکاره کړو چا
 چې زما تپوس هم نه دے کړے.“ (۲۱) خو د بنی اسرائیلو په حقله هغه فرمائی
 چې، ”ټوله ورغ مې هغه خلقو ته لاسونه کولای نیولی وؤ چې نافرمانه او باغیان
 وؤ.“

په بنی اسرائیل د خدای پاک رحم

۱۱ (۱) نو بیا زه تپوس کوم چې ولې خدای پاک خپل اُمت رد کړے دے
 څه؟ بلکل نه. زه په خپله هم بنی اسرائیلی یم، د ابراهیم د نسل نه یم او د بنیامین د
 خپل غړے یم. (۲) خدای پاک خپل هغه اُمت نه دے رد کړے چې پخوا یې
 غوره کړے وو. تاسو خبر نه یئ چې صحیفې د الیاس په حقله څه وائی؟ چې هغه
 څنگه خدای پاک ته د بنی اسرائیلو خلاف شکایت وکړو، (۳) ”مالکه، هغوی ستا
 نبیان مړه کړی دی، هغوی ستا قربان گاه نړولې دی، او زه یواځې پاتې یم او
 هغوی زما ژوند هم ختموی.“ (۴) خو خدای پاک هغه ته څه جواب ورکړو؟ ”ما
 د خپل ځان دپاره اووه زره سړی ساتلی دی چا چې بعل ته سجده نه ده کړې.“
 (۵) هم دغه شان په دې موجوده وخت کښې هم یوه ډله پاتې ده چې د خدای
 پاک په فضل غوره کړې شوې ده. (۶) خو که چرې دا په فضل وی نو بیا دا نور
 د ښه عمل په بنیاد نه دے، او که نه وی، نو فضل بیا نور بې مطلبه شو. (۷) نو
 چې خبره داسې ده، نو پېر بنی اسرائیل په خپل لټون کښې کامیاب نه شول. او په

هغوی کښې یو څو غوره شوی کسان کامیاب شول. خو د نورو زړونه سخت کړې شوی ؤو، (۸) لکه څنگه چې لیکلې شوی دی چې، ”خدای پاک هغوی ته سست روح ورکړو. هغه دوی ته تر نن ورځې پورې داسې سترگې چې لیدلې نه شی او غوږونه چې اورېدلې نه شی، ورکړل.“ (۹) او داؤد هم فرمائی چې، ”پرېږدئ چې د هغوی دسترخوان جال او دام شی او د هغوی دپاره د تیندک کاپیې او سزا شی. (۱۰) سترگې یې ړندې کړه چې هغوی ونه وینی، او د هغوی ملاگانې دې د تل دپاره ټیټې شی.“ (۱۱) نو زه تپوس کوم، چې ولې هغوی تیندک وخورلو نو هغوی د تل دپاره پرېوتل څه؟ نه، بلکل نه، بلکې د هغوی د نافرمانو په وجه غېریهودیانو خلاصون وموندلو، او په دې سبب بنی اسرائیل هغوی سره په حسد شول. (۱۲) اوس که د بنی اسرائیلو نافرمانی د دنیا دپاره برکت وگرځېدلو، او که د دوی شکست د غېریهودیانو دپاره برکت وگرځېدو، نو بیا به د دې برکت نور څومره زیات شی چې کله ټول بنی اسرائیل په کښې شامل شی.

د غېریهودیانو دپاره خلاصون

(۱۳) زه اوس تاسو غېریهودیانو ته وایم چې زه د غېریهودیانو دپاره هم رسول یم او زه خپل خدمت ته زور ورکوم، (۱۴) چې په دې طریقې زه په خپل قوم کښې سیالی پیدا کول غواړم او په هغوی کښې ځینې بچ کړم. (۱۵) ځکه که د هغوی رد کېدل د دنیا پخلا کېدل شول نو د هغوی بیا قېلېدل به مړو ته د ژوندون نه څه کم نه وی. (۱۶) که چېرې دا د اوږو اولنی پیره پاکه وه نو بیا نور ټول اوږه به هم پاک وی او که د ونې جرړې پاکې وی نو بیا څانگې به هم پاکې وی. (۱۷) که د زیتون ځینې څانگې پرېکړې شی، او د هغې په ځای په کښې د ځنگلی زیتون یوه څانگه پیوند شی، نو بیا تاسو غېریهودیان هم د دغه ځنگلی څانگې په شان یئ. لکه څنگه چې هغه د بلې ونې د جرړو نه طاقت حاصلوی نو هم دغه شان تاسو هم د یهودیانو د روحانی جرړو نه طاقت حاصلوی. (۱۸) نو ځان د هغه څانگو نه اوچت مه گڼه. که ته ځان اوچت گڼې نو یاد ساته چې دا ته نه یې چې جرړو له

وده ورکوي بلکې دا جرړه ده چې ته پرې پايې. (١٩) ته به وائي چې، ”خانگې د دې دپاره پرېکړې شوې چې زه په کښې پيوند کړې شم.“ (٢٠) دا رښتيا ده، هغوي د خپلې بې ايماني په وجه پرېکړې شوې خو تا د ايمان په وسيله خپل خائ نيولې دے. نو کبر مه کوه بلکې یرېره. (٢١) ځکه که چېرې خدائ پاک اصلي خانگې پرې نه بنودلې نو هغه به تا هم پرې نه ردي. (٢٢) د خدائ پاک د رحم او غضب خيال کوه. هغه په نافرمانو باندې خپل غضب نازلوي، خو څوک چې د هغه په رحم يقين ساتي هغه ورته خپل رحم بسائي. خو که تاسو په هغه يقين نه کوئ نو تاسو به هم پرېکړې شئ. (٢٣) او که د بنی اسرائیل څوک په بې ايماني کښې پاتې نه شي نو هغوي به بيا پيوند کړې شي، ځکه چې خدائ پاک دا قدرت لري چې هغوي بيا پيوند کړي. (٢٤) ځکه که چېرې ته د خپل ځنگلي زيتون د ونې نه راپرېکړې شوې يې او د خپل فطرت په خلاف د اصلي زيتون سره پيوند شوې يې نو بيا به هغه خانگې څومره په آسانه پيوند شي کومې چې د اصلي زيتون خپلې خانگې دي.

د ټولو دپاره د خدائ پاک رحم

(٢٥) زما وروڼو او خوبندو، دا ځکه چې دلته يو پټ حقيقت دے او زه غواړم چې تاسو پرې پوهه شئ، د دې دپاره چې تاسو ځان بې ځايه عقلمند ونه گڼئ، او هغه دا دے چې د بنی اسرائیل يوه برخه به تر هغې سخته وي ترڅو چې غبريهوديانو پوره پوره په دې کښې داخل نه شي. (٢٦) او بيا ټول بنی اسرائیل به خلاصون ومومي لکه څنگه چې صحيفو کښې ليکلې شوي دي چې، ”خلاصونکې به د صيون نه راپورته شي، هغه به د يعقوب د نسل نه بې ديني لري کړي. (٢٧) او دا زما د هغوي سره يو لوظ دے چې کله د هغوي گناهونه لري کړم.“ (٢٨) ډېر بنی اسرائیل اوس هم د زيری دشمنان دي. او دا ستاسو دپاره فائده ده. خو دوي اوس هم خدائ پاک ته د خپلو نيکونو ابراهيم، اسحاق او يعقوب په وجه گران دي. (٢٩) ځکه چې د خدائ پاک نعمتونه او د هغه بلنه نه بدلېدونکي دي. (٣٠) لکه

څنگه چې مخکښې تاسو غږیهودیان د خُدائ پاک نافرمانه وئ، خو چې کله بنی اسرائیلو د هغه نافرمانی وکړه نو د هغوی په خُدائ پاک په تاسو رحم وکړو. (۳۱) خو اوس هغوی نافرمانه دی او د خُدائ پاک رحم په تاسو وشو نو چې دوی هم ستاسو په وجه د خُدائ پاک په رحم کښې شریک شی. (۳۲) ځکه خُدائ پاک ټول بنی آدم په نافرمانی کښې راگډ کړل نو چې هغه په ټولو باندې رحم وکړی.

خُدائ پاک ته ثنا وئیل

(۳۳) واه، د خُدائ پاک دولت، علم او پوهه څومره بې پایانه ده، او د هغه انصاف څومره د عقل نه بهر دے او د هغه لارې څومره عجیبه دی. (۳۴) ”د مالک خُدائ په اراده څوک پوهېدے شی؟ یا څوک هغه ته مشوره ورکولے شی؟ (۳۵) یا چا هغه ته چرې څه ورکړی دی چې د هغه نه هم څه واخلي؟“ (۳۶) ځکه چې دا ټول څیزونه د هغه د لاسه ملاوېږی او د هغه په وسیله موجود دی او د هغه لویې دپاره دی. د هغه ثنا دې تل تر تله وی. آمین.

په حضرت عیسیٰ مسیح کښې نوے ژوندون

۱۲ (۱) نو په دې وجه، زما ورونیو او خوښو، زه د خُدائ پاک د رحمتونو په وسیله تاسو ته منت کوم چې خپل ځانونه خُدائ پاک ته د داسې ژوندی قربانی دپاره وړاندې کړئ چې هغه ته مقدسه او قبوله وی، او هم دا ستاسو اصلی عبادت دے. (۲) خپل ځان د دې موجوده دُنیا په شان مه جوړوئ، بلکې خُدائ پاک له دا موقع ورکړئ چې ستاسو زارې خیالونه بدل کړی. بیا به تاسو په دې پوهه شی چې د خُدائ پاک رضا څه ده او دا به وپېژنئ چې څه ښه او قبلېدونکی او کامل دی. (۳) د هغه فضل په مطابق کوم چې ما ته راکړے شوے دے، زه په تاسو کښې هر چا ته دا وایم چې تاسو خپل ځان د خپل حیثیت نه اوچت مه گڼئ. څنگه چې خُدائ پاک هر چا ته یوه اندازه ایمان ورکړے دے، هغه دې خپل

ځان د هغې په مطابق وگڼي. (۴) لکه څنگه چې زمونږ په بدن کښې ډېر اندامونه دي او د ټولو اندامونو کار يو شان نه دے، (۵) نو مونږ چې ډېر يو خو په عيسی مسيح کښې يو بدن يو، او د يو بل سره تړلی يو. (۶) مونږ ته د فضل په مطابق مختلف نعمتونه ملاو شوي دي. که تاسو ته د پېشگوڼې نعمت ملاو شوي وي نو د ايمان په مطابق پېشگوڼې کوئ. (۷) که تاسو ته خدمت درکړې شوي وي نو خدمت کوئ، که د تعليم نعمت درکړې شوي وي نو تعليم ورکوئ، (۸) او که د ډاډگيرنې نعمت يې درکړې وي نو ډاډگيرنه ورکوئ، که د سخاوت نعمت يې درکړې وي نو سخاوت کوئ او که د مشري نعمت يې درکړې وي نو په محنت يې کوئ، که د رحم نعمت يې درکړې وي نو ښه په خوشحالي رحم کوئ.

د رښتيني مسيحي نښې

(۹) مينه دې بې ریا وي. د بدې نه نفرت کوئ او د نېکې سره ځان ونغاړئ. (۱۰) لکه د وروڼو د يو بل سره مينه کوئ او په عزت کولو کښې د يو بل نه مخکښې کېږئ. (۱۱) په کار کښې سستی مه کوئ، او د مالک په خدمت کښې روحاني جوش و جذبېه قائمه ساتئ. (۱۲) په اُميد کښې خوشحاله، په مصيبت کښې صابر او په دُعا کښې مشغول اوسئ. (۱۳) د مقدسينو په حاجتونو کښې مدد کوئ او د مسافرانو د مېلمستيا خيال ساتئ. (۱۴) څوک چې تاسو زوروي د هغوئ خیر غواړئ، برکت يې غواړئ او ښيری ورته مه کوئ. (۱۵) څوک چې خوشحاله وي ورسره خوشحالی کوئ، څوک چې ژاړی ورسره ژړا کوئ. (۱۶) په خپلو کښې په يو زړه اوسئ، لوی لوی خيالونه مه کوئ بلکې د بې وسو ملگرتيا کوئ او خپل ځان هوبښيار مه گڼئ. (۱۷) د بدې په بدله کښې د چا سره بدې مه کوئ. هم هغه کارونه کوئ چې د هر چا په نظر کښې د عزت وي. (۱۸) ترڅو چې درنه کېدې شي نو د خپل طرف نه د هر چا سره صلح ساتئ. (۱۹) اے زما عزيزانو، خپل بدل مه اخلئ بلکې خدائ ته د بدل اخستو موقع ورکړئ، ځکه چې دا ليکلې شوی دی چې، ”مالک خدائ فرمائی چې بدل اخستل زما کار دے، بدل به زه

اخلم.“ ۲۰ د دې په ځای، ”که ستا دشمنان اوږی وی نو هغوی له روتی ورکړه او که هغوی تری وی نو هغوی ته اوبه ورکړه، ځکه چې ستا په داسې کولو به یې په سرونو اور بل شی.“ ۲۱ بدی ته خپل ځان مه بشکته کوئ بلکې د نېکۍ په وسیله پرې بدی غالب شی.

د سرکاری مشرانو تابعداری کوئ

۱۳ ۱ هر څوک دې د سرکاری مشرانو تابعدار وی، ځکه چې ټول اختیار د خدای پاک د طرف نه دی او کوم سرکاری مشران چې موجود دی، هغه خدای پاک په خپله مقرر کړی دی. ۲ نو ځکه هر څوک چې د مشرانو تابعداری نه کوی، هغه د خدای پاک د انتظام مخالفت کوی او څوک چې مخالفت کوی، هغوی به سزا ومومی. ۳ ځکه چې تابعدارو خلقو ته د مشرانو نه هیڅ یره نه وی خو نافرمانو ته وی. که تاسو چرې د مشرانو په وړاندې بغېر د یرې اوسېدل غواړئ، نو تابعداری کوئ او هغوی به ستاسو تعریف کوی، ۴ ځکه چې هغوی ستا د بښگړې دپاره د خدای پاک خادمان دی. خو که چرې تاسو نافرمانی کوئ نو ویرېږئ، ځکه چې ستاسو سزا د هغوی په لاس کېښي ده او سزا به ضرور درکړی. هغوی د خدای پاک خادمان دی او د نافرمانو نه بدله اخلي. ۵ نو ځکه دا ضروری ده چې تاسو تابعدار اوسئ، نه صرف د سزا نه د بچ کېدو دپاره بلکې د دې دپاره چې ضمیر مو په سکون کېښي وی. ۶ هم په دې وجه تاسو خپل ټیکس ورکوئ ځکه چې دا اختیارمند مشران په خپلو مصروفیاتو کېښي د خدای پاک خادمان دی. ۷ د ټولو حق پوره کوئ، چا ته چې ټیکس ورکول وی، هغوی ته ټیکس ورکوئ، څوک چې د محصول حقدار دی هغوی ته محصول ورکوئ، د چا چې احترام کول په کار دی، د هغوی احترام کوئ، د چا چې عزت کول په کار دی، د هغوی عزت کوئ.

د يو بل سره مينه كول

۸ هېڅ قسم قرض په ځان مه پرېږدئ. خو صرف يو کار چې هغه ستاسو دپاره ضروری دے، هغه دا چې د يو بل سره مينه کوئ، نو په دې سره تاسو په شريعت پوره عمل وکړو. ۹ ځکه چې دا حکمونه دی چې، ”زنا مه کوئ، خون مه کوئ، غلامه کوئ، حرص مه کوئ،“ او د دې نه علاوه نور چې څه حکمونه دی، د هغې ټولو خلاصه په دې کښې ده چې، ”د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مينه ساتئ.“ ۱۰ په چا کښې چې مينه وی هغه د خپل گاونډی سره بد نه کوی، نو په دې سبب مينه کول د شريعت پوره کول دی.

د حضرت عيسى بيا راتلل

۱۱ د هر څه نه مخکښې دا خبره منل ضروری ده، تاسو ته بښه پته ده چې وخت کم دے، د خوبه رابېدار شئ. ځکه چې زمونږ خلاصون رانزدې شو دے د کوم وخت نه چې مو ايمان راوړے دے. ۱۲ شپه په ختمېدو ده، ورځ په راتلو ده، نو راځئ چې مونږ د تيارې د کارونو نه لاس واخلو او د رڼا په وسله ځان سمبال کړو. ۱۳ راځئ چې د ورځې په رڼا کښې په عزت سره ژوند تېر کړو، نه چې په گډا او نشه بازی، نه په زناکاری، نه په مستی، او نه په شهوت پرستی، نه په جنگونو او حسد. ۱۴ بلکې د دې په ځای د مالک عيسى مسيح جامې په تن کړئ او د نفس د خواهشاتو دپاره تدبيرونه مه جوړوئ.

په بل چا الزام مه لگوه

۱۴ په ايمان کښې کمزوری خلق ځان سره شريک کړئ او په مسائيلو کښې ورسره بحث مباحثه مه کوئ. ۱۵ د مثال په توگه د ځينو خو دا عقیده ده چې د هر څيز خوړل روا دی خو کمزوری ايمان لرونکی تشه سبزی خوری. ۱۶

څوک چې هر څه خوری هغه دې هغه چا ته سپک ونه گوری څوک چې دا نه خوری، او څوک چې نه خوری هغوی دې په خوراک کوونکی الزام نه لگوی ځکه چې خدای پاک هغوی قبول کړی دی. (۴) تاسو څوک یی چې د بل چا په نوکرانو الزام لگوی؟ د هغوی مالک به په خپله د هغوی د خدمت په حقله فېصله وکړی. او د مالک خدای په مدد سره به هغوی په خپل خدمت کښې کامیاب شی. (۵) څه خلق یوه ورځ د بلې ورځې نه خاص گڼی او څه خلق ټولې ورځې یو شان گڼی، خو چې تاسو کومه فېصله کوئ په خپل زړه کښې په هغې پوره تسلی ساتئ. (۶) څوک چې یوه ورځ خاص گڼی، هغوی یې د مالک خدای د احترام دپاره گڼی او دغه شان څوک چې هر څه خوری هغوی یې د مالک خدای د احترام دپاره خوری، ځکه چې هغوی پرې د خدای پاک شکر کوی. خو څوک چې څه نه خوری هغوی یې هم د مالک خدای د احترام دپاره نه خوری او د خدای پاک شکر پرې کوی. (۷) ځکه چې زمونږ ژوند او مرگ صرف د خپل ځان دپاره نه دی. (۸) ځکه چې زمونږ ژوند او مرگ د مالک د لویې دپاره دی نو که مونږ مړه کېږو او که ژوندی کېږو نو د مالک یو. (۹) ځکه چې مسیح د هم دې دپاره مړ شو او بیا ژوندی شو، نو چې هغه د مړو او ژوندو دواړو مالک شی (۱۰) خو تاسو ولې په بل ایماندار ورور یا خور الزام لگوی؟ یا تاسو ولې بل ایماندار ورور یا خور ته سپک گورئ؟ ځکه چې مونږ ټول به د خدای پاک د عدالت د تخت په وړاندې ودرېږو. (۱۱) ځکه چې دا لیکلې شوی دی چې، ”مالک خدای فرمائی چې زما دې په خپل ذات قسم وی چې هر هره یوه گویه به ما ته په سجده شی، او هر هره ژبه به اقرار وکړی چې بې شکه زه ژوندی خدای پاک یم.“ (۱۲) نو بیا مونږ هر یو به خدای پاک ته خپل حساب ورکوو.

بل چا ته تیندک مه ورکوئ

(۱۳) نو په کار دې چې مونږ نور په یو بل الزام ونه لگوو. بلکې دا کلکه اراده وکړو چې کله به هم د بل په لار کښې د تیندک خوړلو گټ یا خنډ نه کېږدو. (۱۴)

زۀ په دې پوهه يم او په مالک عيسى کښې زما دا ايمان دے چې هيڅ څيز هم په خپله حرام نه دے، خو چې څوک يې حرام گڼي نو هغه ته حرام دے. (۱۵) کۀ چرې ستا ورور يا خور ستا د خوراک په وجه خفه کيږي نو بيا ته په ميني سره ژوند نه تېروي. نو په خپل خوراک هغوي مۀ هلاکوه د چا دپاره چې مسيح مړ شو. (۱۶) نو چا ته دا موقع مۀ ورکوي هغه څۀ چې ستا په نظر کښې جائز وي، او دوي ورته بد ووائي. (۱۷) ځکه چې د خدائ پاک بادشاهي په خوراک څښاک نه ده بلکې په صداقت، او په صلح ده او په روح القدس کښې په خوشحالي ده. (۱۸) څوک چې په دې شان د عيسى مسيح خدمت کوي، هغه په خدائ پاک گران او د خلقو په مينځ قبول شوي دے. (۱۹) نو بيا دې مونږ پوره کوشش کوو چې صلح او سلامتي راولو او د يو بل د روحاني تعمير او ترقي باعث شو. (۲۰) د خوراک دپاره د خدائ پاک کار مۀ وړانوي. هر څيز حقيقت کښې پاک دے، خو دا ستاسو دپاره غلطی ده چې تاسو هغه څۀ خورئ چې د نورو د تيندک سبب جوړيږي. (۲۱) دا به بڼۀ وي چې ته غوښه ونۀ خورې يا شراب ونۀ څښې او يا نور داسې څۀ کار ونۀ کړې چې ستا د وروڼو او خوښو د تيندک سبب کيږي. (۲۲) نو په څۀ چې ستاسو عقیده وي، هغه د خدائ پاک او په خپل مينځ کښې وساتي. بختور دی هغوي کوم څيزونه چې هغوي روا گڼي او د هغې په خوړلو سره خپل ځانونه مجرمان نه گڼي. (۲۳) خو کۀ څوک شک کوي او هغوي دا وخورې نو هغوي مجرمان شول، ځکه چې هغوي په ايمان سره دا عمل نه کوي، نو ځکه کوم عمل چې په ايمان سره نه وي نو هغه گناه ده.

ځان نه بلکې نور خلق خوشحالي

۱۵ (۱) غرض دا چې مونږ چې په ايمان کښې مضبوط يو، په کار دے چې د کمزورو کمزورتيا برداشت کړو، نه چې په خپله خوشحالي کښې مشغول يو. (۲) مونږ کښې دې هر يو خپل گاونډي خوشحاله ساتي د دې مقصد دپاره چې د هغه ايمان مضبوط شي. (۳) ځکه چې مسيح هم خپل ځان خوشحاله کړے نه وو

بلکې دا لیکلے شوی دی چې، ”خوک چې ستاسو بې عزتی کوی د هغوی بې عزتی په ما راغله.“ (۴) خکه چې کومې خبرې چې وړاندې په صحیفو کښې لیکلے شوی دی، هغه زمونږ د هدایت دپاره لیکل شوی دی، نو چې د صبر او د کتاب مقدس د تسلی د خبرو نه مونږ خه امید ولرو. (۵) او خدای پاک چې د صبر او د تسلی سرچینه دے، هغه دې تاسو له دا توفیق درکړی چې د عیسیٰ مسیح په مطابق په خپلو کښې سره یو زړه شی او یو خای ژوند وکړی، (۶) نو چې تاسو په یو زړه او یو آواز سره د خدای پاک، زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح د پلار لوی بیان کړی.

د یهودیانو او د غبریهودیانو دپاره زیرے

(۷) نو بیا څنگه چې مسیح د خدای پاک د جلال دپاره ستاسو هرکلی وکړو، هم دغسې تاسو هم د یو بل هرکلی کوئ. (۸) خکه زه تاسو ته دا وایم چې مسیح د خدای پاک د رښتینوالی د ثابتولو دپاره د یهودیانو خادم شو، د دې دپاره چې هغه وعدې پوره کړی کومې چې زمونږ د پلار نیکونو سره شوی دی (۹) او د دې دپاره چې غبریهودیان هم د رحم په سبب د خدای پاک ثنا ووائی لکه څنگه چې لیکلی دی چې، ”هم په دې وجه به زه په غبریهودیانو کښې ستا اقرار کومه او ستا د نوم سرودونه به وایم.“ (۱۰) او هغه بیا فرمائی چې، ”اے غبریهودیانو. د هغه د اُمت سره خوشحالی وکړی.“ (۱۱) او بیا فرمائی، ”اے ټولو غبریهودیانو، د مالک خدای ثنا ووائی، او ټول اُمتونه دې د هغه ثناء صفت بیان کړی.“ (۱۲) او بیا یسعیاہ وائی چې، ”د یسی د جرړې نه راټوکېدلې څانگه به راځی، یعنی هغه سرے چې په غبریهودیانو به حکومت کولو له راوچت شی، په هغه کښې به غبر یهودیان اُمد ساتی.“ (۱۳) خدای پاک چې د اُمد سرچینه دے، هغه دې تاسو د خپل ایمان په وسیله د هرې خوشحالی او سلامتی نه پک کړی، نو چې د روح القدس په قدرت سره ستاسو اُمد هم په مخه زیاتیري.

په زړه ورتيا سره د پولوس رسول د ليكلو وجه

۱۴) اے زما وروڼو او خوښو، زما په خپله هم ستاسو په حقله دا پوخ يقين دے چې تاسو په خپله د نېکۍ نه ډک او په علم پوره یئ او يو بل ته د هدايت کولو هم قابل یئ. ۱۵) نو ما هم په بعضې نقطو کښې زيات په زړه ورتيا سره د دې يادگيرنې په طور دا تاسو ته وليکل د هغه فضل په وجه چې خدائ پاک ما ته راکړے دے ۱۶) چې زه غبريهوديانو ته د عيسی مسيح خادم شم او د خدائ پاک د کلام لکه د امام په شان خدمت وکړم، او چې د غبريهوديانو نذرانې خدائ ته قبولې شې او د روح القدس په وسيله مقدسې شې. ۱۷) نو ځکه زه په عيسی مسيح کښې د خدائ پاک دپاره په خپل خدمت فخر کوم. ۱۸) ځکه چې زه د هغه خبرو کولو جرأت نه شم کولے بغیر د هغه نه چې مسيح زما په وسيله پوره کړی دی، د دې دپاره چې زه غبريهوديان په خپل قول او عمل باندې د خدائ پاک تابع کړم. ۱۹) د نښو او معجزو په قدرت او د خدائ پاک د روح القدس په طاقت سره هغوی مطمئن شو. نو دغه شان ما د يروشلم نه تر اليریکوم پورې د مسيح زيرے پوره پوره خور کړو. ۲۰) او هم دغه زما آرزو ده چې هلته دا زيرے ورسوم چرته چې د مسيح نوم نه دے اوربدلے شوے، نو چې زه د بل چا په بنياد آبادی ونه کړم. ۲۱) بلکې څنگه چې ليکلے شوی دی چې، ”چا ته چې د هغه په حقله څه نه دی وييلے شوی، هغوی به ووينی، او چا چې د هغه په حقله نه دی اوربدلی، هغوی به پوهه شې.“

د پولوس رسول روم ته د تلو اراده

۲۲) هم دغه وجه ده چې زه تاسو ته د بار بار راتلو نه ایسار وم. ۲۳) خو اوس په هغه ملکونو کښې زما نور حاجت نشته او زه د پېرو کالونو راسې تاسو له د راتلو ليواله وم. ۲۴) کله چې زه اسپانيه ته ځم نو په لاره به تاسو ته هم درځم ځکه چې زما دا امید دے چې په خپل دې سفر کښې به تاسو سره ملاقات کوم، او چې

تاسو سره په څه موده تېرولو مې زړه مور شي نو بيا به مې تاسو هغه طرف ته رخصت كړئ. (٢٥) خو اوس زه د مقدسينو د امداد دپاره يروشلم ته ځم. (٢٦) ځكه چې د مكدونيه او د اخيه خلقو د زړه د اخلاصه د يروشلم د غريبو مقدسينو دپاره چنده كړې ده. (٢٧) هغوى دا چنده په خوشحالي سره كړې ده ځكه چې هغوى خپل ځان د دوى قرضدار گڼلو. ځكه چې غبريهوديانو ته د زيرى روحانى بركتونه د يروشلم د ايماندارانو نه ملاو شوى و نو هغوى دا ضرورى وگڼله چې په مالى توگه د هغوى مدد وكړي. (٢٨) نو كله چې زه دا خدمت پوره كړم او هغه پېسې هغوى ته حواله كړم څه چې راغونډې شوې دى نو بيا به زه ستاسو په لار اسپانيه ته ځم. (٢٩) او ما ته پته ده چې كله زه تاسو ته درځم نو د عيسى مسيح پوره بركت به دروړم. (٣٠) او اې وروڼو او خوبندو، زه د عيسى مسيح په وسيله څوك چې زمونږ مالک دى او د روح د مينې په وسيله په تاسو زور راوړم چې زما دپاره د خدائ پاک نه په دعا غوښتو كېنې ما سره يو ځاى شئ، (٣١) چې زه د يهوديه د بې ايمانانو نه بچ شم او چې زما هغه امداد چې د يروشلم د ايماندارانو دپاره دى قبول كړي. (٣٢) نو د دې نه پس به بيا د خدائ پاک په مرضى سره او بڼه په خوشحالي تاسو ته درشم او تاسو سره به دمه وكړم. (٣٣) خدائ پاک چې د سلامتې سر چينه دى، هغه دې تاسو ټولو سره وى. آمين.

د پولوس رسول شخصى سلام

١٦ (١) زه تاسو ته د فيبې چې زمونږ خور او د كڼخريه د جماعت خدمتگاره ده، سفارش كوم، (٢) تاسو د هغې د مالک په يووالى كېنې داسې هركلې وكړئ لكه څنگه عزت چې مقدسينو ته په كار وى. څه چې د هغې ضرورت وى ورسره مدد كوئ، ځكه چې هغې ما سره سره د نورو پېرو خلقو هم مدد كړې دى. (٣) پرسكله او اكوله ته مې سلام وايئ، هغوى د عيسى مسيح په خدمت كېنې زما ملگرى و. (٤) هغوى زما دپاره خپل ځانونه په خطر كېنې

هم واچول او نه صرف زه بلکې د غبريهوديانو ټول جماعتونه د هغوى شکر گزاری کوی. (٥) هغه جماعت ته مې هم سلام وایئ چې د هغوى په کور کبني راتوليری. گران اپينتوس ته هم زما سلام وایئ چې په آسيه کبني د مسيح اول ايماندار دے. (٦) مريم ته مې سلام کوئ، چا چې ستاسو دپاره پېر محنت کړے دے. (٧) اندرونيکوس او يونياس ته مې سلام وایئ، هغوى زما عزيزان دی او ما سره په قېدخانه کبني وو. هغوى په رسولانو کبني مشهور دی او زما نه مخکېني يې په مسيح ايمان راوړے وو. (٨) امپلياطوس ته مې سلام وایئ چې د مالک د خاطره په ما گران دے. (٩) اوربانوس ته مې سلام وایئ چې د مسيح په خدمت کبني زمونږ ملگرے دے، او په ما گران ستاخوس ته هم سلام وایئ. (١٠) اپيليس ته مې سلام وایئ چې په مسيح کبني آزمائيلے شوے دے او د اريستوبولوس د کور خلقو ته مې سلام وایئ. (١١) زما عزيز هيروديون ته سلام وایئ او د نرکس د کور هغه خلقو ته هم سلام وایئ چې د مالک سره يووالے لری. (١٢) ترفينه او ترفوسه ته سلام وایئ چې د مالک په خدمت کبني زما ملگری دی او هم گراني پرسس ته سلام وایئ چا چې د مالک په کار کبني پېره خواری کړې ده. (١٣) روفوس ته سلام وایئ چې د مالک غوره شوے دے او د هغه مور ته چې زه يې هم مور گنم، سلام وایئ. (١٤) اسنکريتوس، فليگون، هرميس، پتروياس، هرماس او هغو وروڼو او خوبندو ته چې د هغوى ملگری دی، سلام وایئ. (١٥) فيلولوگوس، يوليه، نيريوس او د هغه خور او المپاس او ټولو مقدسينو ته چې د هغوى سره دی سلام وایئ. (١٦) په خپلو کبني په پاكي مينې سره يو بل ته سلام ووايئ، د مسيح ټول جماعتونه درته سلام وائی.

آخري هدايات

(١٧) نو اوس اے وروڼو او خوبندو، زه تاسو ته دا منت کوم چې کوم خلق د هغه تعليم خلاف چې تاسو حاصل کړے دے، د بي اتفاقي او تيندک خوړلو سبب کپري، په هغوى نظر ساتئ او ځان ترې ساتئ. (١٨) ځکه چې داسې خلق زمونږ د

مالک مسیح خدمت نه کوی بلکې د خپل مفاد خدمت کوی او په نرمو او خوږو خبرو ساده خلق دوکه کوی. (١٩) ځکه چې ستاسو فرمانبرداري په ټولو خلقو کښې مشهوره ده، نو ځکه زه په تاسو خوشحاله يم او زه غواړم چې تاسو په نېکۍ کښې هوبنياران شئ او په بدۍ کښې بې گناه شئ. (٢٠) خدای پاک چې د سلامتۍ سرچينه دے، هغه به ډېر زر شېطان ستاسو د پښو لاندې چڅنی کړی. زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح فضل دې تاسو سره وی. (٢١) زما د خدمت ملگرۍ تیموتیوس او هم دغسې زما عزیزان لوکیوس، یاسون او سوسیپطرس تاسو ته سلام وائی. (٢٢) زه ترتیوس د دې خط لیکونکې تاسو ته هم په مالک کښې سلام وایم. (٢٣) گایوس چې زما او د ټول جماعت کوربه دے، تاسو ته سلام وائی، اراستوس د ښار خزانچی او زمونږ ورور کوارتوس تاسو ته سلام وائی. (٢٤) زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح فضل دې تاسو ټولو سره وی. آمین.

آخری دُعا

(٢٥) اوس دې ټوله لوتی خدای پاک ته وی. څوک چې تاسو په ایمان کښې مضبوطولې شئ، زما زیرې د عیسیٰ مسیح په حقله چې تاسو ته بیان کوم د هغه کشف په مطابق کوم راز چې د پیرې مودې نه پټ ساتلې شوې وو، (٢٦) خو اوس څرگند کړې شو، او ازلی خدای پاک د نبیانو د کلام په وسیله هغه ښکاره کړې دے د دې دپاره چې د هغه د حکم په مطابق ټول غبریهودیان د ایمان راوړلو سره د هغه تابع شئ. (٢٧) د هغه واحد خدای پاک چې په هر څه پوهیږی، جلال دې د عیسیٰ مسیح په وسیله تل تر تله وی. آمین.